

O nespočetné krásy těla, jež pro mě moje láska měla
když jsem ji hleděl do očí pokládal jsem ji za anděla.
Těch jejích sametových úst, jež se vždy při polibku chvěla,
o jejích nadrech řeknu jen, že byla zářivá a skvělá.

Né, podruhé už nepotkám tak božsky klenutého čela
do jejích tajů vcházel jsem nábožně jako do kostela.
A když řekla "proboha už dost", tak toho teprv nejvíc chtěla,
časem jsem na ni zapomněl i ona na mě zapomněla.